

Appellanten gør navnlig gældende, at Retten ikke har taget hensyn til, at organisationens søgsmål var rettet mod en beslutning fra Kommissionen som fastsat i forordning nr. 1049/2001's tottrinsproces. Appellanten ville procesretligt slet ikke have været i stand til at rejse søgsmålet før det af Kommissionen bebudede svar på organisationens genfremsatte begæring af 15. oktober 2009, hvorved appellanten ønskede efterprøvelse af svaret af 9. oktober 2009 på organisationens oprindelige begæring. Appellanten har for så vidt handlet i overensstemmelse med Unionens retsinstansers praksis. Søgsmålsfristen begyndte at løbe ved modtagelsen af afslaget på organisationens genfremsatte begæring, jf. artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, dvs. den 2. december 2009. Den udløb den 2. februar 2010. Efter appellants opfattelse var søgsmålet således rettidigt. Appellanten kan ikke forstå, hvordan Retten retligt fejlagtigt kunne fastsætte søgsmålsfristens begyndelse til den 16. oktober 2009 (tidspunktet for indgivelsen af appellants genfremsatte begæring) og dens udløb til den 29. december 2009, uden at tage hensyn til, at meddelelsen af 9. oktober 2009 (det foreløbige svar på appellants oprindelige begæring) først blev en retsakt, der kunne anfægtes, ved afslaget på appellants genfremsatte begæring.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 9. maj 2011 — État belge mod Medicom sprl

(Sag C-210/11)

(2011/C 211/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgt: Medicom sprl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a), og artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, fortolkes således, at de er til hinder for, at det anses for en afgiftsfri levering af en tjenesteydelse, i form af bortforpagtning eller udlejning af fast ejendom, jf. nævnte artikel 13, punkt B, litra b), at et afgiftspligtigt selskab, der er en juridisk person, til privat brug for indehaverne, direktørerne eller partnerne og deres familie anvender hele eller en del af en ejendom, som er en del af selskabets formue og således benyttes i sin helhed til dets virksomhed, i det tilfælde, hvor der ikke betales leje som en modydelse for brugen, men hvor den udgør en

fordel in natura, der beskattes som sådan i forhold til indehaverens indkomstskat, idet denne brug derfor i skattemæssig henseende anses for en modydelse for en del af de arbejdsydelse, som indehaverne, direktørerne eller partnerne præsterer?

- 2) Skal disse bestemmelser fortolkes således, at den nævnte afgiftsfritagelse finder anvendelse i ovennævnte tilfælde, skønt selskabet ikke beviser, at der foreligger en sammenhæng mellem virksomhedens drift og tilrådighedsstillelsen af hele eller en del af ejendommen for indehaverne, direktørerne eller partnerne, og er en indirekte sammenhæng i dette tilfælde tilstrækkelig?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 9. maj 2011 — État belge mod Maison Patrice Alard sprl

(Sag C-211/11)

(2011/C 211/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgt: Maison Patrice Alard sprl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a), og artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, fortolkes således, at de er til hinder for, at det anses for en afgiftsfri levering af en tjenesteydelse, i form af bortforpagtning eller udlejning af fast ejendom, jf. nævnte artikel 13, punkt B, litra b), at et afgiftspligtigt selskab, der er en juridisk person, til privat brug for indehaverne, direktørerne eller partnerne og deres familie anvender hele eller en del af en ejendom, som er en del af selskabets formue og således benyttes i sin helhed til dets virksomhed, i det tilfælde, hvor der ikke betales leje som en modydelse for brugen, men hvor den udgør en fordel in natura, der beskattes som sådan i forhold til indehaverens indkomstskat, idet denne brug derfor i skattemæssig henseende anses for en modydelse for en del af de arbejdsydelse, som indehaverne, direktørerne eller partnerne præsterer?